

[Lysholt Hansen.]

også skal komme resten af samfundet til gode, og det kan bl. a. ske ved at reducere lærernes forberedelsestid fra de nuværende knap 36 minutter pr. lektion til godt 32 minutter pr. lektion. Det er en kendsgerning, at lærerne i henhold til deres overenskomst til forberedelse til hver time har 0,6 time, altså 36 minutter, der skal sættes ned til 32 minutter for at imødekomme det, der har været nævnt i forhandlingerne i det politisk-økonomiske udvalg. Gør man det, kan lærerne nå de 3 lektioner mere om ugen på den samme arbejdstid.

Nye arbejdsmetoder sætter os i stand til at nå mere på samme tid, det gælder alle grupper i samfundet, og lærerne danner ingen undtagelse. Derfor er forslaget om at forkorte såvel lektionerne som lærernes forberedelsestid et helt naturligt krav i et dynamisk samfund. At dette forslag samtidig reducerer lærermangelen og dermed svækker tilgangen til seminarier og universiteter, gør det for mig at se kun yderligere tiltalende.

Men i øvrigt har vi ikke — og det vil jeg gerne understrege — låst os fast på denne fremgangsmåde til opnåelse af den ønskede besparelse på undervisningsministeriets felt. Kan der ved de forhandlinger, som det hele tiden har været tanken at føre med de berørte organisationer, findes andre acceptable udveje for at nå frem til den angivne beløbsramme, ser vi det naturligvis gerne. Det fremgår alene og fuldt og helt af den formulering, som undervisningsministerens forslag til tekstanmærkning har fået med den tilføjelse, der ligger på folketingets bord.

Med hensyn til afstemningen om de stillede ændringsforslag såvel i som uden for tillægsbetænkningen skal jeg undlade at gå i detaljer. Jeg skal blot slå fast, at det vil vise sig, når afstemningerne er overstået, at den tilsyneladende uenighed partierne imellem dækker over den kendsgerning, at alle partier i folketinget har stemt for næsten hele regeringens spareplan, og at socialdemokratiet på tilsvarende måde har stemt for en del af VKRs besparelsesforslag, idet jeg skal anbefale, at der stemmes for ændringsforslag nr. 139 stillet af det konservative mindretal om monteringstilskud til statsstøttede kollegier, det drejer sig om en nedsættelse af bevillingen med 2 mill. kr. Ligeledes kan jeg

anbefale, at man stemmer for ændringsforslag nr. 280 stillet af et mindretal, KVRs medlemmer af finansudvalget, og for de konservatives mindretalsændringsforslag nr. 281.

Det fremgår af disse anbefalinger med hensyn til afstemningen, at der fra regeringens side i enhver henseende har været vist åbenhed og imødekommenhed under disse forhandlinger, og jeg beklager, at det ikke var muligt at bryde gammel partitradition og lave det forlig, der var nødvendigt.

Hans Kjær: Hr. Lysholt Hansen indledte sin tale her med en gennemgang af de arbejdsvilkår, der har været i finansudvalget. Han omtalte, hvordan man systematisk havde gennemarbejdet finanslovsforslaget i de mellemliggende måneder, stillet spørgsmål, fået svar, holdt samråd og afgivet en betænkning, hvoraf alt dette fremgår. Videre nævnte han, at man havde fortsat med de sædvanlige mellemliggende samråd op til afgivelsen af tillægsbetænkningen. Det er for så vidt en lige så sædvanlig fremgangsmåde, som det lyder. Alligevel har vilkårene jo langtfra været normale.

Vi havde fra det konservative folkeparti, en uge før tillægsbetænkningen skulle afgives, offentliggjort vort forslag til besparelser for det første og det andet finansår, hvori også indgår de kommunale besparelser, der følger deraf, og vores forslag om en sænkning af indkomstskatterne især for mellemindkomsterne i finansårets sidste kvartal, altså fra 1. januar 1974. Indtil det tidspunkt forelå der kun det af hr. Lysholt Hansen omtalte udspil fra regeringen af 9. februar med en sparevirkning for første finansår på 142 mill. kr. Men efter vores udspil tør det siges, at der kom gang i det. Slag i slag fulgte spareplanerne nu fra regeringen og fra de radikale og venstre sammen, og så kom arbejdet i det politisk-økonomiske udvalg i gang næsten i døgn drift, faktisk på samme tid som tillægsbetænkningen til finanslovsforslaget havde sluttid.

Jeg skal under generaldebatten vende mere tilbage til de målsætninger, til den filosofi og de tanker, der ligger bag de forslag, vi har lagt frem i udvalget, og som begrunder de ændringsforslag, vi har stillet. Men jeg vil gerne her sige om denne proces, som vil udløse et af de mere udviklede afstem-